

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov Nr. 107 af 18. Marts 1938 om overordentlig Indkomstskat til Staten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3925; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2658).

Sagen sattes til Forhandling.

Retoff: Dette er ogsaa en af de Love, som skal forlænges, fordi man ikke er blevet færdig i Skattekommissionen. Var man gaaet ud fra det, havde man maaske nok vedtaget den for de 2 Aar med det samme. Jeg skal ikke komme ind paa en længere Udredning af denne Lov, idet jeg ved tidligere Lejlighed vistnok nogenlunde har sagt, hvad der kan siges om denne Sag. Den eneste Ændring, der er foretaget, er, at man bemyndiger Finansministeren til at opkræve Skatten med Helaarsbeløbet for Skatteaaret 1939—40. Jeg har tidligere dokumenteret, hvorfor jeg mener, denne Skat er retfærdig, og jeg kan henvise til disse Udtalelser.

Jeg skal dog gøre nogle faa Bemærkninger angaaende Lovforslaget. Der er enkelte Gange over for mig fremsat Anker over Merindkomstskatten; men jeg kan her sige, at de fleste af dem har været grundløse. Efter min Opfattelse var der egentlig ikke nogen Mening i at fremsætte dem. Jeg finder dog Anledning til at gøre opmærksom paa Lovens § 7, da en hel Række af de Tilfælde, hvor man har klaget over den specielle Merindkomstskat, der er forudset, idet man i § 7 har givet Finansministeren Bemyndigelse til at rette det, der kan være at rette der, og i mangfoldige Tilfælde er det ogsaa rettet.

En anden Anke, af mere almindelig Natur, der er blevet fremsat, er den, at Sammenligningsaarene er valgt forkert. Jeg har ved tidligere Lejlighed paavist, at det var de rigtige Aar, der er blevet taget som Udgangspunkt. Jeg kan dog godt nu se, at naar Loven skal gælde for hele Skatteaaret 1939—40, er det noget langt at gaa tilbage til Aarene 1933—34, 1934—35 og 1935—36 og bruge dem som Basis for Skatteudregningen. Jeg er i Øjeblikket ikke i Stand til at afgøre, om det vil faa nogen væsentlig Betydning, hvis man rykker Sammenligningsaarene f. Eks. et Aar frem. Det er muligt, at det vil give Statskassen et saa stort Indtægtstab, at den højtærede Finansminister maa afvise denne Tanke, og saa er der jo ikke noget at gøre ved det,

da de nødvendige Penge selvfølgelig maa skaffes.

Jeg for min Part ser helst, at Forslaget gennemføres uændret, og skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale dette.

Clausager: „Mange er der af dem, og store er de alle sammen“, sagde Drengen, han saa i sin Lue — og saadan tænker jeg ogsaa, at mangan en Skatteborger siger, naar han bliver stillet over for denne vældige Buket af Skatter, som vi efterhaanden har faaet her i Landet. Det er baade ordinære og ekstraordinære, baade direkte og indirekte Skatter, og nu behandler vi i Dag det tredje Sæt af de vedvarende midlertidige Skatter. Denne Regering, der, tør man vel nok sige, er blevet en saa fantastisk Skuffelse for Vælgerne og ligesom ganske har tabt sin Handlekraft over for den vigtigste Opgave, der stod paa dens Program, har ført Samfundet ind under en Beskatning, vi aldrig før har set Mage til, saa man tør jo nok sige, at er den ikke længere en skattet Regering, er den fremdeles en Skatteregering.

Vi har jo mange Skatter, og vi har store Skatter, og vi har dem i mange Tilfælde hvilende saa forfærdende ulige — de tre Ting har man Lov til at fremhæve. Ingen kan næsten længer hitte ud af alle de forskellige Skatter, der skal svares, fordi de er saa utrolig mange, og, som jeg sagde før, af alle Slags, baade direkte og indirekte, baade ordinære og ekstraordinære.

En kyndig Mand har talt op, hvor mange vi har. Han kom til ca. 65, og deraf var ca. en Snes direkte Skatter. Det er ikke saadan en Fantasimand, jeg trækker frem, det er en meget kyndig Mand paa det Omraade. Han sidder herinde i Salen, han er en af Regeringens solide radikale Støtter. Han har udtalt sig om dette Forhold ved Finanslovforslagets Behandling. Jeg skal ikke komme ind paa at citere meget, men jeg kommer til at bruge en Del af hans Udtryk i det følgende. De, der vil have nøjere Rede paa, hvad han har sagt om de alt for mange Skatter, vi har, kan slaa op i Rigsdagstidende Sp. 1339. De fleste har vist Bogen staaende paa deres Plads, ellers staar den derhenne mod Nør i Salen. Han siger endda, at det er muligt, han har glemt nogle af dem, da vort Skattesystem er saa indviklet, at „Uoverskueligheden er fuldkommen“.

Det er et pragtfuldt Udtryk af en af Regeringens gode Støtter. Han siger, at det er en ren Urskov at vandre omkring i og man kan ikke blive ved med at køre med Tillægsskatter og Merindkomstskatter og overordentlige Skatter, selv om det en kort